

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud. Ako su vam potrebne dodatne informacije, pogledajte naznaku o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Informativna bilješka o sudskoj praksi Suda br. 101

Oktobar 2007.

Wieser i Bicos Beteiligungen GmbH protiv Austrije - 74336/01

Presuda od 16.10.2007. [Četvrti odjel]

Član 8

Član 8, stav 1

Poštivanje prepiske

Nepostupanje u skladu sa proceduralnim mjerama zaštite kod pretresa i zapljene elektronskih podataka sa advokatovog kompjutera: povreda

Činjenice: Prvi podnositelj predstavke je advokat, vlasnik i generalni direktor drugog podnositelja, holding društva. Drugi podnositelj predstavke je isključivi vlasnik drugog društva, Novamed. Sjedište oba društva je u advokatskom uredu prvog podnositelja predstavke. Temeljem zahtjeva za pravnu pomoć koji su uputili talijanski organi vlasti u vezi sa krivičnom istragom, regionalni sud je izdao nalog za pretres sjedišta ovih dvaju društava. Tokom pretresa jedna grupa policijskih službenika, u prisustvu prvog podnositelja predstavke i predstavnika advokatske komore, tražila je ispile dokumenata koji se tiču drugog podnositelja predstavke, društva Novamed. Ako bi se prvi podnositelj predstavke protivio neposrednom pregledanju dokumenata, isti bi bio zapečaćen i deponovan u regionalnom sudu, kao što je propisano Zakonom o krivičnom postupku. Svi zaplijenjeni i zapečaćeni dokumenti su evidentirani u zapisniku koji su potpisali prvi podnositelj predstavke i policijski službenici. Istovremeno, druga grupa policijskih službenika istraživala je kompjutersku opremu prvog podnositelja predstavke i prekopirala mnoge dokumente na disk. Ovom dijelu istrage kratko je nazočio stručnjak za informacijske tehnologije i predstavnik advokatske komore. Međutim, zapisnik o tome sačinjen je tek kasnije tokom dana. U zapisniku je

navedeno da policijski službenici nisu iskopirali sadržaj cijelog servera već da su tražili nazive dvaju kompanija i osumnjičenih u krivičnom postupku. Istražni sudija je naknadno, u prisustvu prvog podnositelja predstavke, otvorio dokumente koji su bili zapečaćeni. Neki od tih dokumenata su iskopirani i dodani u predmetni spis, dok su ostali vraćeni prvom podnositelju predstavke jer bi njihovo korištenje povrijedilo njegovu obavezu čuvanja profesionalne tajne. Prvi i drugi podnositelj predstavke žalili su se domaćim sudovima da je postupkom pretresa i zapljene elektronskih podataka povrijeđena obaveza čuvanja profesionalne tajne prvog podnositelja predstavke. Međutim, njihovi prigovori su odbijeni.

Pravo: Pretres i zapljena elektronskih podataka podnositelja predstavke predstavljali su zadiranje u njihovo pravo na poštivanje "prepiske". Zakon o krivičnom postupku propisuje posebna pravila koje se tiču zapljene dokumenata, a prema sudskoj praksi domaćih sudova, ta pravila se primjenjuju i na elektronske podatke. Pretres i zapljena u rađeni sa legitimnim ciljem sprečavanja krivičnog djela. Međutim, iako su u slučaju zapljene papirnatih dokumenata dosljedno primijenjene zaštitne mjere, njihova primjena je izostala u pogledu zapljene elektronskih podataka. Konkretno, predstavnik advokatske komore nije bio u stanju adekvatno nadzirati dio pretresa, zapisnik je sačinjen isuviše kasno, a ni prvi podnositelj predstavke ni predstavnik advokatske komore nisu bili informirani o ishodu pretresa. Iako prvi podnositelj predstavke nije bio advokat drugom podnositelju predstavke, on jeste bio pravni zastupnik brojnih kompanija čije dionice je drugi podnositelj predstavke imao. Štaviše, zaplijenjeni elektronski podaci sadržavali su, u najvećem dijelu, iste informacije koje su već sadržane u papirnatim dokumentima, od kojih je neke istražni sudija vratio prvom podnositelju predstavke zbog toga što su predmetom profesionalne tajne. Prema tome, razumno se može pretpostaviti da su zaplijenjeni elektronski podaci također sadržavali takve informacije. Propust policijskih službenika da primjene odgovarajuće proceduralne mjere zaštite, čiji cilj je zaštita od "samovolje" i zaštita profesionalne tajne advokata, učinio je pretres i zapljenu elektronskih podataka prvog podnositelja predstavke nesrazmjernim legitimnom cilju koji se tim radnjama želio postići.

Zaključak: povreda (četiri glasa za i tri glasa protiv).

Član 41 –2,500 eura na ime nematerijalne štete.

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.

Službeni jezici Evropskog suda za ljudska prava su engleski i francuski. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud preuzima bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. On može biti preuzet sa baze podataka sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava, HUDOC, (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud proslijedio. On može biti reproduciran u nekomercijalne svrhe pod uslovom da puni naziv predmeta bude citiran, zajedno sa navedenom naznakom o autorskim pravima i pozivanjem na Fond povjerenja za ljudska prava. Poziva se bilo koja osoba koja želi da se služi ovim prevodom, u potpunosti ili djelomično, u komercijalne svrhe da kontaktira publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de donnée à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.

© Vijeće Evrope /Evropski sud za ljudska prava
Ovaj sažetak Registrara nije obavezujući za Sud.

Kliknite ovdje za [Informativne bilješke o sudskoj praksi](#)